

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 25. august 2020

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 1094 (MOF alm. del) stillet 23. juni efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Spørgsmål nr. 1094

” Vil ministeren redegøre for, hvor og hvordan Weber-dommen fra EU-domstolen fra 2015 er gennemført i dansk lov og praksis, og hvilke præcise ændringer dommen har medført i bekendtgørelser og vejledninger vedrørende dumpning af optaget havbundsmateriale?”

Svar

Vandrammedirektivet er udmøntet i dansk lovgivning i Lov om vandplanlægning og underliggende bekendtgørelser. Weser-dommen har ikke krævet ændring af dansk lovgivning men præciserer alene vandrammedirektivets bestemmelser. Dommen er nævnt i kapitel 8 i vejledning til bekendtgørelse om indsatsprogrammer for vandområdedistrikter, hvor følgende er beskrevet:

”Spørgsmålet om, hvornår der foreligger en ”forringelse” af tilstanden for et overfladevandområde, jf. § 8, stk. 1, har været forelagt EU-Domstolen i sag C-461/13 (Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland eV mod Bundesrepublik Deutschland). I afgørelsen (præjudiciel forelæggelse) fastslår EU-Domstolen bl.a., at der foreligger en forringelse af tilstanden for et overfladevandområde, når mindst et af kvalitetselementerne som omhandlet i vandrammedirektivets bilag V falder et niveau, selv om denne forringelse ikke fører til, at hele overfladevandområdet rykker en klasse ned. Hvis det pågældende kvalitetselement som omhandlet i bilag 5 til vandrammedirektivet allerede befinder sig i den laveste klasse, udgør enhver forringelse af dette element en ”forringelse af tilstanden” for overfladevandområdet.

Vandrammedirektivets bilag 5 er gennemført i dansk ret ved bekendtgørelse nr. 833 om fastsættelse af miljømål for vandløb, søer, kystvande og overgangsvande og grundvand.

Afgørelsen i sag C-461/13 omhandler overfladevand og god økologisk tilstand og kan ikke direkte overføres til forringelse af overfladevand for så vidt angår kemisk tilstand eller forringelse af grundvandsforekomsters tilstand, hvor der gælder andre regler for tilstandsvurdering. Blandt andet gælder der andre kvalitetsparametre, og der er kun to tilstandsklasser for overfladevands tilstand i forhold til kemi (god/ikke god tilstand), ligesom der kun gælder to tilstandsklasser for grundvandsforekomster (god/ringe tilstand). Det må dog umiddelbart forventes, at EU-Domstolen ved en prøvelse vil fastlægge lignende beskyttelsesniveau i forhold hertil.

Det lægges på den baggrund til grund, at der vil foreligge en forringelse af overfladevand, for så vidt angår kemisk tilstand/forringelse af grundvandsforekomsters tilstand, hvis der sker en direkte eller indirekte påvirkning, der vurderes at ville medføre et fald fra god til ikke god/ringe tilstand, eller,

for forekomster i ikke god/ringe tilstand, en yderligere signifikant negativ påvirkning af det eller de parametre, der er årsag til, at forekomsten ikke er i god/er i ringe tilstand.”

Ovenstående herunder bekendtgørelse om indsatsprogrammer for vandområdedistrikter skal tages i betragtning ved tilladelse til klapning.

Lea Wermelin

/

Katrine Nissen